

ТЕХНОЛОГІЯ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ПРИСТРОЇВ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ПТНЗ

Ганна Ткачук,
молодший науковий співробітник
лабораторії електронних навчальних ресурсів
Інституту професійно-технічної освіти
НАПН України,
аспірант Інституту професійно-технічної освіти
НАПН України

Міжнародна інтеграція нашої держави в економічній, політичній, культурній і соціальній сферах, зміна одного покоління людей, так званих, self-made people, на інше – покоління Y або ЯЯЯ (від англ. – MeMeMe) планомірно призводить до того, що професійне навчання має виробляти допоміжні інструменти для успішного засвоєння знань учнями. За цих умов стає актуальним питання про те, що методи навчання повинні еволюціонувати разом з людством, чие сприйняття інформації та процес її засвоєння починає різнитися від покоління до покоління [1].

Застосування мобільних пристроїв є світовою тенденцією сучасної освіти. Огляд міжнародних досліджень у галузі впровадження в освітній процес мобільних пристроїв показує наступні цифри: в 2015 році близько 80% світового населення мали мобільні телефони, понад мільярд осіб мали доступ до мобільного Інтернету, кожний п'ятий користувач мав високошвидкісний доступ з використанням 3G технологій.

Ураховуючи той факт, що кількість мобільних телефонів і комунікаторів приблизно в три рази перевищує кількість персональних комп'ютерів, не використати такий потенціал мобільних технологій в навчанні – неможливо. Мобільне навчання проходить незалежно від місця знаходження і відбувається при використанні портативних технологій. Іншими словами, мобільне навчання зменшує обмеження із здобуття освіти, пов'язані з місцезнаходженням, за допомогою портативних пристроїв.

Серед переваг використання мобільних пристроїв ми виділяємо такі:

- швидкий доступ до навчального матеріалу в будь-який час і в будь-якому місці;
- наявність зворотного зв'язку;
- врахування індивідуальних особливостей суб'єктів навчання;
- підвищення мотивації до навчання;
- організація автономного навчання;
- створення персоналізованого професійно-орієнтованого навчального простору;
- розвиток здібностей до неперервного навчання протягом життя.

Електронне навчання не є більше інновацією. Освітній контент у вільному доступі, зворотній зв'язок учнів і викладачів, обмін знаннями між ними, автоматизація адміністративних задач – це все відноситься до технологій. Подальша технологізація якісно нових змін в навчально-виробничий процес не принесе.

Освіта сучасного суспільства повинна відповідати сьгоднішнім викликам, має бути адаптована до умов швидкозмінного середовища, перейти від книжного контенту до активного.

Реалізувати такі підходи до підготовки висококваліфікованих фахівців, на нашу думку, можливо з використанням технологічних інновацій та Інтернету, який надає учням можливість придбання професійних компетенцій на основі системного багатовимірного бачення і вивчення дисциплін, з урахуванням безперервного оновлення їх змісту. Такі можливості може забезпечити створення моделі гнучкого і відкритого середовища навчання – Smart-середовища, яке забезпечить широку доступність знань з точки зору часових і просторових показників. Тобто навчання завжди, всюди і в будь-який час.

Під мобільними інформаційно-комунікативними технологіями ми розуміємо сукупність персональних апаратних засобів, програмного забезпечення, а також прийомів, засобів і методів, що дозволяють здійснювати діяльність, пов'язану з отриманням, збереженням, комп'ютерним опрацюванням і відтворенням текстових, аудіо-, відео- та графічних даних в умовах оперативної комунікації з ресурсами Інтернету, що спрямовані на підтримку особистісно-орієнтованого навчання.

Отже, запровадження навчального Smart-середовища дозволить:

- дозволить зробити процес навчання більш комфортним та інформативним;
- підвищити доступність освіти «завжди, всюди і в будь-який час»;
- самостійно розвивати траєкторію професійного зростання.

Використання відкритого середовища навчання в подальшому може спонукати до встановлення співпраці не лише в рамках навчального закладу, а й створення мережі обміну інформацією з навчальних предметів між декількома навчальними закладами. Подібні підходи є перспективними і можуть бути використані в широкому освітньому діапазоні.

Список використаних джерел:

1. Голицына И. Н. Мобильное обучение как новая технология в образовании [Электронный ресурс] / И. Н. Голицына, Н. Л. Половникова. – 2009. – Режим доступа :

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ДО ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Олександр Дещенко,

старший викладач кафедри педагогіки і методики технологічної освіти
Глухівського національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка,
кандидат педагогічних наук;

Євген Мегем,

доцент кафедри педагогіки і методики технологічної освіти
Глухівського національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка,
кандидат педагогічних наук

Теоретична підготовка майбутніх викладачів професійного навчання до проектно-технологічної діяльності в умовах ПТНЗ є досить складною проблемою, дослідження якої не можливе без системного аналізу.

Цілісність, структура, функція – найважливіші характеристики системи, які конкретизуються через поняття «зв'язок». Поняття «зв'язок» відіграє конструктивну роль, виступаючи як засіб утворення і аналізу системи.

Системи, що використовуються у дослідженнях педагогічних процесів отримали назву «педагогічних систем». Під поняттям «педагогічна система» будемо розуміти складну сукупність взаємодіючих структурних компонентів і зв'язків між ними, які забезпечують можливість впливати на хід педагогічного процесу, тобто керувати ним. Педагогічні системи відносяться до живих, складно організованих, цілеспрямованих, керованих (частково самокерованих) систем.

Вирішуючи завдання даного дослідження, необхідно розглянути аспект проектування педагогічної системи теоретичної підготовки майбутніх викладачів професійного навчання до проектно-технологічної діяльності.

Проектування педагогічної системи проводиться з урахуванням взаємодії її структурних компонентів у єдності кожного з іншими і зовнішнім середовищем. «Розвиток складної системи відбувається в напрямку, обумовленому її внутрішньою структурою, їй не можна нав'язати шлях розвитку, можна лише сприяти чи перешкоджати їй власним тенденціям. У зв'язку з цим впливи на систему парадоксальні за ефектом – сильні (з більшою енергією) впливи можуть не зробити ніякого ефекту чи виявитися деструктивними, а слабкі, але резонансні